Αθήνα - Το καμαράκι του Παπαδιαμάντη

Μέσα σ' αυτό το σκοτεινό καμαράκι φιλοξενούσε για λίγα χρόνια ο καλόγερος Νήφων τον Παπαδιαμάντη.

Ο Παπαδιαμάντης έζησε μεγάλο μέρος της ζωής του στην Αθήνα, σε συνθήκες μεγάλης ανέχειας. Έμενε συνήθως σε ενοικιαζόμενα δωματιάκια εντός αυλής, στα οποία στεγάζονταν και άλλες οικογένειες. Ήταν τόσο κακές οι συνθήκες διαμονής του, που μια νύχτα λίγο έλειψε να σκοτωθεί όταν κατέρρευσε από τη δυνατή βροχή η στέγη ενός παλιόσπιτου που νοίκιαζε στην οδό Αριστοφάνους 18.

Δεν είχε χαρτί να γράψει

Δυσκολευόμενος να πληρώσει το νοίκι και με κακή κατάσταση υγείας κατέφυγε στις αρχές της δεκαετίας του 1880 στον ναό των Αγίων Αναργύρων στου Ψυρρή, όπου δούλευε ως νεωκόρος ο καλόγερος Νήφων, ο οποίος καταγόταν από τη Σκιάθο και ήταν παιδικός του φίλος. Ο Νήφων τού προσέφερε φιλοξενία στο ίδιο καμαράκι που κοιμόταν και ο ίδιος στον περίβολο της εκκλησίας.

Ο Παπαδιαμάντης έμεινε αρκετά χρόνια σ' εκείνο το σκοτεινό δωμάτιο, που έμοιαζε με λαγούμι. Παρόλο που αυτός και ο Νήφων ήταν εξαιρετικά ολιγαρκείς, πρέπει να υπέφεραν από την υγρασία και το στρίμωγμα. Λέγεται, μάλιστα, ότι εκεί έγραψε μεγάλο μέρος της «Φόνισσας».

Ο Παπαδιαμάντης στη Δεξαμενή το 1906, όπως τον φωτογράφισε ο Παύλος Νιρβάνας.

Ούτε χαρτί δεν είχε να γράψει και ευτυχώς που του έδινε χαρτοσακούλες ένας Τριπολιτσιώτης ταβερνομπακάλης, που τον έλεγαν Καχριμάνη και είχε το μαγαζί του στου Ψυρρή, λίγα μέτρα παρακάτω από τους Αγίους Αναργύρους. Έκοβε ο Παπαδιαμάντης τις σακούλες σε ορθογώνιο σχήμα και έβγαζε από αυτές φύλλα χαρτιού, επάνω στα οποία έγραφε τα διηγήματά του.

Είκοσι επτά ολόκληρα χρόνια έτρωγε σχεδόν κάθε μέρα στην ταβέρνα του Καχριμάνη, του οποίου συχνά έπλεκε το εγκώμιο, σαν να επρόκειτο για κάποια ξεχωριστή προσωπικότητα. Τον θεωρούσε άνθρωπο του Θεού επειδή του έδινε χαρτί για να γράφει. Χωρίς εκείνον τον ευλογημένο ταβερνιάρη ποιος ξέρει πόσα από τα έργα του Παπαδιαμάντη δεν θα έβλεπαν το φως.

Τα παραπάνω και πολλά ακόμα περιστατικά από τη ζωή του Παπαδιαμάντη μάς τα διηγιόταν ο ιερέας των Αγίων Αναργύρων Παναγιώτης Μπεκιάρης. Πηγαίναμε αρκετά συχνά στον ναό για να

βάλουμε ένα κερί και να ακούσουμε ιστορίες για τον ταπεινό συγγραφέα και την παλιά Αθήνα.

Την τελευταία φορά που ξαναπήγαμε δεν τον βρήκαμε εκεί, επειδή όπως μας είπαν έχει αρρωστήσει βαριά. Στη θέση του ήταν ένας άλλος ιερέας, ο Χρυσόστομος Ευστρατίου, ο οποίος είναι κι αυτός λάτρης του Παπαδιαμάντη.

Το ίδιο ψαλτήρι

Ο τωρινός ιερέας των Αγίων Αναργύρων π. Χρυσόστομος Ευστρατίου στην κάμαρα του Παπαδιαμάντη. Είναι κι αυτός λάτρης του ταπεινού συγγραφέα.

Τίποτα σχεδόν δεν έχει αλλάξει στην εκκλησία των Αγίων Αναργύρων, από τότε που έζησε εκεί ο Παπαδιαμάντης. Ακόμα και το ψαλτήρι στο οποίο έψελνε είναι το ίδιο. Δυστυχώς, όμως, έκλεισε η ταβέρνα του Καχριμάνη, που λειτουργούσε μέχρι πρόσφατα. Ο τελευταίος ιδιοκτήτης της είχε κρατήσει το όνομα του Καχριμάνη στην επιγραφή και προκαλούσε νοσταλγία στους λάτρεις του Παπαδιαμάντη. Σήμερα το μαγαζί είναι ξενοίκιαστο λόγω της φοβερής οικονομικής κρίσης και η πινακίδα έχει αφαιρεθεί.

Μπορεί τα ίχνη του Παπαδιαμάντη να χάνονται με το πέρασμα του χρόνου, αλλά το έργο και το παράδειγμά του παραμένει αθάνατο. Ήταν ένας σεμνός γίγαντας της σκέψης με αισθήματα χαμηλής αυτοεκτίμησης, που δόξασε την πατρίδα του χωρίς να ζητήσει και να λάβει απ' αυτή απολύτως τίποτα.
ΚΕΙΜΕΝΟ-ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΗΓΗ: www.greecewithin.com

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

